

Sygn. akt VI Ka 514/22

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 8 listopada 2022 r.

Sąd Okręgowy w Jeleniej Górze w VI Wydziale Karnym Odwoławczym w składzie:

Przewodniczący – Sędzia Andrzej Tekieli

Protokolant Joanna Szmel

przy udziale prokuratora Prokuratury Rejonowej w Bolesławcu Mai Zielińskiej

po rozpoznaniu w dniu 8 listopada 2022r.

sprawy A. R. ur. (...) w L.

c. R., L. z domu S.

oskarżonej z art. 278 § 1 i 5 kk

z powodu apelacji wniesionej przez obrońcę oskarżonej

od wyroku Sądu Rejonowego w Bolesławcu

z dnia 20 czerwca 2022 r. sygn. akt II K 970/21

I. zmienia zaskarżony wyrok wobec oskarżonej A. R. w ten sposób, że uniewinnia oskarżoną od popełnienia zarzucanego jej czynu;

II. stwierdza, że koszty sądowe w sprawie ponosi Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

Formularz UK 2	Sygnatura akt	VI Ka 514/22	
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1		
1. CZEŚĆ WSTĘPNA			
1.1. Oznaczenie			

wyroku sądu pierwszej instancji	
Wyrok Sądu Rejonowego w Bolesławcu z dnia 20 czerwca 2022 r., sygn. akt II K 970/21	
1.2. Podmiot wnoszący apelację	
# oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego	
# oskarżyciel posiłkowy	
# oskarżyciel prywatny	
# obrońca oskarżonego	
# oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego	
# inny	
1.3. Granice zaskarżenia	
1.3.1. Kierunek i	

zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
1.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy		

	prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
1.4. Wnioski		

#	uchylenie	#	zmiana		
2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy					
2.1. Ustalenie faktów					
2.1.1. Fakty uznane za udowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
2.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
2.2. Ocena dowodów					
2.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów					
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu			

<p>2.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</p>			
<p>Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2</p>	<p>Dowód</p>	<p>Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu</p>	
<p>STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków</p>			
<p>Lp.</p>	<p>Zarzut</p>		
	<p>1. Obrazy przepisów prawa materialnego art. 438 pkt 1 k.p.k. w zw. z art. 278 § 1 i 5 k.k. w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonej poprzez błędne uznanie, iż oskarżona działała z góry</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	

	<p>powziętym zamiarem popełnienia przestępstwa, podczas gdy oskarżona nie miała świadomości, iż taka usterka istnieje, a ponadto wcześniejsze kontrole przeprowadzane w sierpniu 2020 r. oraz w grudniu 2020 r. nie wykazały żadnego nielegalnego poboru prądu.</p>		
<p>2. Obrazy przepisów prawa materialnego art. 438 pkt 1 k.p.k. w zw. z art. 278 § 1 i 5 k.k. w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonej, podczas gdy czyn ten w czasie jego popełnienia i wyrokowania w zakresie poboru energii elektrycznej w ilości nie mniejszej niż 1 kWh o wartości 0.61 zł, ze względu na wartość przywłaszczonego mienia stanowił wykroczenie</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>		

określone w art. 119 § 1 k.w.		
<p>3. Rażąca niewspółmierność kary orzeczonej wobec oskarżonej, podczas gdy oskarżona nie popełniła czynu nawet nieumyślnie, nie była nigdy karana, a ponadto płaciła wszystkie rachunki, jakie otrzymywała od (...) S.A. w terminie, nie posiada żadnych zaległości w spłatach, co dowodzi jej szczerości i braku odpowiedniej wiedzy co do rzeczywistego stanu faktycznego układu pomiarowo-rozliczeniowego, a także stopień szkodliwości społecznej czynu był znikomy.</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>	
<p>4. Naruszenie art. 278 § 1 i 5 k.k. przez nieprawidłową wykładnię i wyrażenie błędnego poglądu prawnego, że</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>	

<p>zachowanie oskarżonej stanowiło nielegalny pobór energii. W ocenie oskarżonej analiza materiału dowodowego powinna doprowadzić do ustalenia, że przyczyną takiego stanu rzeczy był przepalający się przewód „0” na szynie sumującej przy liczniku oraz najprawdopodobniej było to stare zabezpieczenie instalacji elektrycznej (protokole kontroli nr (...) z dnia 17 lutego 2021 kontrolerów (...) S.A.).</p>		
<p>5. Błąd w ustaleniach faktycznych polegający na bezpodstawnym uznaniu, że:</p> <p>1) Oskarżona miała jakikolwiek wpływ na nielegalny pobór energii elektrycznej, podczas gdy nie posiadając</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>	

wiedzy
specjalistycznej
nie mogła
sprawdzić
prawidłowości
działania
licznika;

2) Oskarżona
miała
jakikolwiek
wpływ na
dokonanie
nielegalnego
poboru energii
elektrycznej,
podczas gdy w
domu
oskarżonej w
tym czasie trwał
remont, w tym
instalacji
elektrycznej, co
mogło
skutkować
dokonaniem
przez nich
nielegalnej
przeróbki;

3) „Sam
fakt wykonania
obejścia licznika
wymagał co
prawda wiedzy z
dziedziny
elektryki, ale
samo
korzystanie z
możliwości
nielegalnego
poboru energii
już nie”,
podczas, gdy
oskarżona nie
miała
świadomości, iż
taka usterka na
liczniku istnieje;

4) Oskarżona podpisując ugodę, na mocy której zobowiązała się do uiszczenia zaległych zobowiązań, uznała swoje sprawstwo, podczas gdy z przedmiotowej ugody wynikało, iż oskarżona jedynie zobowiązała się do spłaty zadłużenia, bez jednoznacznego wskazania a swoje sprawstwo, co świadczy jedynie o uczciwości oskarżonej i chęci polubownego rozwiązania sporu, a co więcej od momentu podpisania ugody regularnie spłacała każdą ratę zadłużenia, bez uchybień w terminie płatności;

5) „Wyjaśnienia przedstawione przez oskarżoną stanowią przyjętą przez nią linię obrony i niewątpliwie zmierzała do uniknięcia odpowiedzialności

<p>karnej”, podczas gdy wyjaśnienia oskarżonej były spójne, klarowne i logiczne, zaś sama oskarżona nie miała skłonności do unikania odpowiedzi na zadawane jej pytania oraz tendencji do ukrywania prawdy.</p>		
<p>6. Obrazy art. 7 k.p.k., poprzez dokonanie błędnej oceny dowodów a w szczególności zeznań oskarżonej oraz świadków skutkującej uznaniem, iż poprzez błędne uznanie, iż oskarżona działała z góry powziętym zamiarem popełnienia przestępstwa, podczas gdy oskarżona przedstawiła swoje wyjaśnienia w obszerny i klarowny sposób, zaś zarówno jej zeznania, jak i czynności przez nią dokonywane, tj. regularne</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	

<p>płacenie za rachunki, zgoda na dokonywanie kontroli, brak z jej strony utrudniania pracy kontrolerów oraz brak z jej strony tendencji do zatajania prawdy i ukrywania faktów świadczą jedynie o braku świadomości na temat faktu, iż licznik jest bez napięcia, lecz energia elektryczna pobierana jest nielegalnie.</p>		
<p>7. Obrazy przepisów postępowania art. 193 k.p.k. poprzez brak powołania biegłego z zakresu elektrotechniki, celem ustalenia przyczyn precyzyjnego stanu faktycznego, a w związku z tym niewyjaśnienie czy oskarżona mogła dopuścić się zarzucanych jej czynów oraz czy oskarżona mogła wiedzieć o nielegalnym poborze prądu,</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	

<p>w sytuacji, gdy brak powołania biegłego i wyjaśnienie spornych kwestii uniemożliwiło ustalenie prawidłowego stanu faktycznego i w rezultacie wpłynęło na skazanie oskarżonej.</p>		
<p>8. Rażąco i mające istotny wpływ na treść wyroku naruszenie prawa materialnego polegające na dokonaniu błędnej wykładni przepisu art. 278 § 5 k.k. poprzez uznanie, iż zachowania oskarżonej polegające na dokonaniu bezprawnego uzyskania dostępu do źródła energii elektrycznej, podczas gdy czyn oskarżonej polegał jedynie na korzystaniu z tak wykonanego podłączenia, bez świadomości o jego istnieniu.</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	
<p>Zwiąże o powodach</p>		

<p>uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>	
<p>Ad. 1 – 8</p> <p>W ocenie Sądu Okręgowego apelacja zasługuje na uwzględnienie w zakresie, w jakim jej autor zarzucił zaskarżonemu wyrokowi naruszenie art. 7 k.p.k. poprzez uznanie, iż oskarżona A. R. dopuściła się czynu opisanego w akcie oskarżenia polegającego na nielegalnym poborze energii elektrycznej, tj. czynu z art. 278 § 1 i 5 k.k.</p> <p>Sąd I instancji przypisując oskarżonej popełnienie czynu z art. 278 § 1 i 5 k.k. wskazał, iż oskarżona działając z góry powziętym zamiarem, poprzez pominięcie układu pomiarowo-rozliczeniowego przez zasilenie</p>	

instalacji odbiorczej domu bezpośrednio od strony zasilania, pomijając zabezpieczenie przedlicznikowe oraz licznik kWh, dokonała nielegalnego poboru energii elektrycznej w ilości nie mniejszej niż 1 kWh wartości 0,61 złotych, czym działała na szkodę (...) S.A. w K..

W tym miejscu wskazać należy, że przestępstwo kradzieży energii (elektrycznej, gazowej, ciepłej, wodnej, atomowej) uregulowane w art. 278 § 5 k.k. polega na bezprawnym uzyskaniu dostępu do źródła energii z pominięciem przyjmowanego w stosunkach danego rodzaju sposobu uzyskiwania lub korzystania z określonego rodzaju energii. Kradzież energii może przybierać różne formy czynności wykonawczej. Może ona polegać na

podłączeniu do systemu dostarczającego dany rodzaj energii z pominięciem urządzenia mierzącego ilość wykorzystywanej energii oraz określającego wysokość opłaty za korzystanie. Przejawem kradzieży energii będzie uszkodzenie urządzenia rejestrującego ilość pobieranej energii, które następuje po legalnym przyłączeniu się sprawcy do systemu dostarczającego dany rodzaj energii, a także dokonywanie zmiany zapisu w urządzeniach rejestrujących ilość pobranej energii w taki sposób, iż nie zawiera informacji o faktycznie wykorzystanej przez sprawcę ilości energii (tzw. cofanie licznika) (zob. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 26 lutego 2004 r. sygn. IV

KK 302/03, LEX
nr 109833).

W toku całego
postępowania
oskarżona
konsekwentnie
nie przyznawała
się do
zarzucanego jej
czynu.

Obowiązkiem
sądu w takiej
sytuacji jest
ustosunkowanie
się do jej
wersji zdarzeń, a
decyzja co do jej
wiarygodności
powinna być
oparta na
wszechstronnym
rozważeniu
okoliczności
danej sprawy
(art. 410 k.p.k.).

Z treści
wyjaśnień
złożonych przez
oskarżoną A.
R. (k. 127,
170-171) wynika,
że nie miała
wiedzy na temat
nielegalnego
poboru prądu.
Wskazała, iż
w jej domu
przeprowadzany
był duży remont,
zaś remontem
tym zajmował
się zmarły mąż
oskarżonej.

Oskarżona
posiadała
wiedzę, że w
trakcie remontu
zmieniana była
linia

energetyczna,
oraz że była
przenoszona na
zewnątrz
budynku.
Następnie po
remoncie
przyjechali
pracownicy (...) S.A. i dokonali
plombowania.
Od tego czasu
oskarżona
otrzymywała
symulacje za
energję, które
płaciła w
terminie. Należy
mieć na uwadze,
że zarówno
przed
wykryciem
nieprawidłowości
na liczniku, jak
i po, oskarżona
płaciła rachunki
za prąd
regularnie w
wyznaczonym
terminie (k.
129-138).
Ponadto,
podczas
wykrycia
nieprawidłowości,
kiedy
kontrolujący
zjawili się w
domu
oskarżonej, nie
próbowała ich
zatrzymać,
spowolnić, ani
odwieść od
przeprowadzenia
kontroli.
Okoliczność ta
znajduje
potwierdzenie w
zeznaniach

świadców M. W. (k. 171) i M. J. (k. 186-187), którzy zgodnie wskazali, że oskarżona wpuściła ich do domu i nie utrudniała kontroli. Takie zachowanie oskarżonej dowodzi jej nieświadomości co do istnienia nielegalnego podłączenia prądu w jej domu. Zauważyć należy, że w protokole kontroli nr (...) z dnia 17 lutego 2021 r. kontrolerzy M. W. i M. J. stwierdzili, iż najprawdopodobniej jest to stare zabezpieczenie przedlicznikowe (k. 4-5), co dodatkowo świadczy o niepewności kontrolerów (...) S.A. co do faktycznego błędu instalacji elektrycznej.

Dalej należy wskazać, że brak jest podstaw dla przyjęcia, że oskarżona samodzielnie ingerowała w licznik, doprowadzając

w ten sposób do kradzieży energii. Wszakże z zeznań świadka M. J. wynikało, że nie dokonywano przeróbki licznika, nie został on zasilony, lecz został ominięty i mógł być niezauważony przez osobę dokonującą jego odbioru (k. 186-187). Z zeznań Z. Z. wynika, że oskarżona nie zajmowała się rzeczami technicznymi i nie miała o nich pojęcia, zaś sprawami budowlanymi zajmował się jej mąż (k. 187-188). Z kolei z relacji oskarżonej A. R. wynika, że pracami remontowymi oraz podłączeniem energii elektrycznej, a następnie kontrolę nad instalacją miał jej mąż (k. 29). Żaden ze zgromadzonych dowodów nie potwierdza zatem stanowiska Sądu

I instancji, że oskarżona miała świadomość, iż obejście na liczniku istnieje. Należy w tym miejscu zaznaczyć, że oskarżona zgadzała się na rutynowe kontrole, które przeprowadzane były w sierpniu 2020 r. i w grudniu 2020 r. w jej domu, a które nie wykazały żadnego nielegalnego poboru prądu. Nie sposób również przyjąć, że podpisana przez oskarżoną ugoda z (...) S.A. dowodziła jej sprawstwa i zawinienia. Ogół okoliczności przedmiotowej sprawy dowodzi raczej braku umyślności jej zachowania i chęci naprawienia błędu po tym jak dowiedziała się o nieprawidłowościach. Nie bez znaczenia pozostaje przy tym fakt, że oskarżona każdą z rat za energię elektryczną opłacała

regularnie w
wyznaczonym
terminie.

Wskazać w tym
miejscu należy,
że przestępstwo
uregulowane w
art. 278 §
5 k.k. dotyczy
wyłącznie
zaboru energii
lub karty
bankomatowej.
Jest to więc
odrębna
podstawa
prawna,
dotycząca
zaboru tych
szczególnych
przedmiotów
kradzieży, które
nie są zaliczane
do rzeczy
ruchomych. Z
uwagi na
materialny
charakter karty
bankomatowej,
w tym
przypadku czyn
z art. 278 § 5 k.k.
dokonany jest z
chwilą objęcia
jej we władanie
przez sprawcę,
natomiast w
przypadku
energii z uwagi
na niematerialny
charakter tego
dobra
majątkowego,
zabór polega
na bezprawnym
dostępie do
źródła energii i
jej
wykorzystaniu,

co najczęściej polega obejściu miernika poboru energii lub na zniekształceniu zapisu ilości pobranej energii na rejestrującym urządzeniu (por. M. Dąbrowska-Kardas, P. Kardas, w: Zoll, Kodeks karny, t. III, 2008, s. 73; wyr. Sądu Najwyższego z dnia 26 lutego 2004 r., sygn. IV KK 302/03, Prok. i Pr. 2004, Nr 7–8, poz. 2). Kradzież we wszystkich typach z art. 278 k.k. jest przestępstwem umyślnym i kierunkowym, znamionującym się celem przywłaszczenia cudzej rzeczy lub dobra niematerialnego.

Mając to wszystko na uwadze w ocenie Sądu Okręgowego nie sposób uznać, aby oskarżona A. R. dopuściła się przypisanego jej przestępstwa z art. 278 § 1 i 5 k.k. w postaci nielegalnego poboru energii elektrycznej, a

to z uwagi na brak wykazania realizacji podmiotowych znamion tego czynu. Zaakcentować należy, że tylko łączne zrealizowanie przez sprawcę znamion przedmiotowych i podmiotowych może być podstawą do przypisania sprawstwa czynu i wymierzenia kary. Nie wystarczające jest stwierdzenie, że określony czyn wyczerpuje znamiona przedmiotowe opisane w ustawie karnej, konieczne jest także jednoznaczne ustalenie przez sąd wyczerpania znamion podmiotowych, w przypadku analizowanego przestępstwa – umyślnego zamiaru bezpośredniego o szczególnym zabarwieniu. Brak realizacji znamion podmiotowych oznacza, że do popełnienia przestępstwa z

art. 278 § 1 i 5 k.k. w żadnej jego postaci, nie doszło. Jeśli nie sposób przypisać umyślności sprawcy, to w przypadku braku odmiany nieumyślnej danego typu czynu zabronionego (w prawie polskim nie ma typu przestępstwa kradzieży nieumyślnej), podstawą uniewinnienia jest to, że czyn sprawcy nie realizuje znamion czynu zabronionego, właśnie z uwagi na brak wykazania i udowodnienia zamiaru bezpośredniego, kierunkowego, zaś do zarzucanego oskarżonej nielegalnego poboru energii elektrycznej doszło na skutek braku jej świadomości co do istnienia wadliwej instalacji w jej domu.

Z podanych wyżej przyczyn Sąd Okręgowy zmienił

zaskarżony
wyrok w ten
sposób, że
uniewinnił
oskarżoną A. R.
od popełnienia
przypisanego jej
czynu.

Jednocześnie
należy
zaznaczyć, że
wyrok
uniewinniający
oskarżoną od
przypisanego jej
czynu w żaden
sposób nie
wyklucza
możliwości
dochodzenia
przez
oskarżyciela
poślukowego (...)
S.A.
ewentualnych
roszczeń
wynikających z
rozliczenia
energii
postępowaniu
cywilnym.
Postępowanie
cywilne -
deliktowe
charakteryzuje
się wszak innymi
zasadami niż
postępowanie
karne, zasady
dotyczące
umyślności w
działaniu w
znaczeniu
karnym do niego
się nie odnoszą,
szeroka jest
odpowiedzialność
na zasadzie
ryzyka. Jedynie

na marginesie
Sąd Okręgowy
dodaje, że
przeciwny jest
kryminalizowaniu
każdego
bezprawnego
działania
obywateli, w
szczególności
tego, które może
być eliminowane
na drodze
postępowania
cywilnego.

Z uwagi na
uniewinnienie
oskarżonej od
przypisanego jej
czynu,
merytoryczne
odniesienie się
do części
zarzutów
podniesionych w
apelacji obrońcy
(zarzut 2,
3, 7) było
bezprzedmiotowe
(art. 436 k.p.k.).

Wniosek

1. O
uniewinnienie
oskarżonej od
zarzucanego jej
czynu

zasadny
częściowo
zasadny
niezasadny

2. O zmianę
kwalifikacji
prawnej
zarzucanego
oskarżonej
czynu poprzez
przyjęcie, iż
czyn zarzucany

zasadny
częściowo
zasadny
niezasadny

<p>oskarżonej powinien być zakwalifikowany jako czyn z art. 119 § 1 k.w. i art. 13 § 2 k.k., przy uwzględnieniu możliwości nadzwyczajnego złagodzenia kary na podstawie art. 14 § 2 k.k. oraz art. 1 § 2 k.k. z uwagi na znikomą społeczną szkodliwość czynu oraz fakt, iż oskarżona zarówno przed wykryciem nieprawidłowości na liczniku, jak i po regularnie płaciła rachunki za prąd, a także po podpisaniu ugody regularnie spłacała każdą ratę.</p>		
<p>3. O uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania.</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		
<p>Ad.1 – Ad. 3</p>		

Jedynie wniosek o uniewinnienie oskarżonej od zarzucanego jej czynu zasługiwał na uwzględnienie, o czym już wspomniano wyżej, siłą rzeczy pozostałe były niezasadne.

4.
**OKOLICZNOŚCI
PODLEGAJĄCE
UWZGLĘDNIENIU
Z URZĘDU**

Zwiąże o powodach uwzględnienia okoliczności

5.
**ZSTRZYGNĘCIE
SĄDU
ODWOŁAWCZEGO**

**5.1.
Utrzymanie w
mocy wyroku
sądu
pierwszej
instancji**

1. Przedmiot utrzymania w mocy

Zwiąże o powodach

utrzymania w mocy		
5.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji		
	Przedmiot i zakres zmiany	
Uniewinnienie oskarżone A. R. od zarzucanego jej czynu z art. 278 § 1 i 5 k.k.		
Zwięźle o powodach zmiany		
	Działając w granicach określonych w art. 433 § 1 k.p.k. Sąd Okręgowy zmienił zaskarżony wyrok wobec oskarżonej A. R. w ten sposób, że uniewinnił ją od zarzucanego jej czynu, opierając się na argumentacji przedstawionej powyżej.	
5.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji		

5.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia			
1.1.		# art. 439 k.p.k.	
Zwięzłe o powodach uchylenia			
2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwięzłe o powodach uchylenia			
3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwięzłe o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia			
4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.	

Zwięźle o powodach uchylecia		
5.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania		
5.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
6. Koszty Procesu		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
II.	Sąd Okręgowy na podstawie art. 632 pkt 2 k.p.k. w zw. z art. 634 k.p.k. stwierdził że koszty sądowe w sprawie ponosi Skarb Państwa.	
7. PODPIS		

1.3. Granice zaskarżenia			
Kolejny numer załącznika	1		
Podmiot wnoszący apelację	Obrońca oskarżonej		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	Sprawstwo i wina oskarżonej.		
1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
1.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		

#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przepadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
1.4. Wnioski		
#	uchylenie	# zmiana